

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Davida Bokra a soudkyň Mgr. Kateřiny Horákové a JUDr. Michaely Janouškové ve věci

obchodní společnosti: **RATNO spol. s r. o. „v likvidaci“**, IČO 27420507
sídlem Bělohorská 144/245, Břevnov, 169 00 Praha 6

o uložení pořádkové pokuty, **k odvolání likvidátora Mgr. Ing. Ivo H.**, narozeného xxxx, sídlem Čelakovského sady 433/10, Vinohrady, 120 00 Praha 2, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. července 2020, č. j. 74 Cm 205/2010 - 37,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I. potvrzuje.

Odůvodnění

1. Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením uložil likvidátorovi společnosti RATNO spol. s r. o. „v likvidaci“ /dále jen „společnost“/ Mgr. Ing. Ivo H. pořádkovou pokutu ve výši 10 000 Kč s uvedením platebních dispozic (výrok I.) a opakovaně jej vyzval ke sdělení a doložení stavu likvidace společnosti ve lhůtě 15 dnů (výrok II.).
2. Rozhodnutí soud prvního stupně odůvodnil tím, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. prosince 2010, č. j. 74 Cm 205/2010 - 4, byla společnost zrušena s likvidací a Mgr. H. byl jmenován jejím likvidátorem. Ve výroku o jmenování likvidátora nabylo usnesení právní moci dne 23. července 2011, likvidace však není dosud skončena. Soud prvního stupně opakovaně marně vyzýval Mgr. H., aby mu podal zprávu o průběhu likvidace (usneseními ze dne 12. února 2020, č. j. 74 Cm 205/2010 - 32, ze dne 16. března 2020, č. j. 74 Cm 205/2010 - 33 a ze dne 30. dubna 2020, č. j. 74 Cm 205/2010 - 34, ze dne 28. května 2020, č. j. 74 Cm 205/2010 - 36). Usnesením ze dne 16. března 2020 byla likvidátorovi současně uložena pořádková pokuta ve výši 5 000 Kč, ale ani poté na výzvy nereagoval. Soud prvního stupně nemá jinou možnost jak zjistit stav likvidace, než dotazem na likvidátora. Likvidátor i přes poučení o možnosti udělení pořádkové pokuty tím, že nereaguje na zmíněné výzvy, hrubě ztěžuje postup soudu. S ohledem na tyto skutečnosti soud prvního stupně dovodil, že je na místě udělit likvidátorovi další pořádkovou pokutu dle § 53 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu /dále jen „o. s. ř.“/, tentokrát ve výši 10 000 Kč.
3. Proti výroku I. usnesení soudu prvního stupně podal likvidátor odvolání, navrhuje, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v této části změnil tak, že se mu pořádková pokuta neukládá.
4. Odvolatel argumentuje tím, že jeho nečinnost byla způsobena omluvitelnými důvody. V roce 2016 bylo vůči odvolateli a dalším osobám zahájeno trestní stíhání a orgány činné v trestním řízení zajistily převážnou část archivovaných listinných dokumentů, počítačů, serverů a datových nosičů. Ty sice byly v řádu několika let vráceny, ale nikoli v původním stavu, navíc u dat uložených na

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Semeráková.

počítačích a serverech s narušenou integritou, takže bez vynaložení značných nákladů nečitelných. Odvolatel bez své viny nemá k dispozici žádné elektronické či listinné informace, které se vztahují k dané likvidaci. Není tak schopen doložit, jaké úkony v průběhu likvidace učinil. Tento stav odvolatel nezpůsobil, proto navrhuje prominutí dané pořádkové pokuty, která je navíc nepřiměřeně vysoká v porovnání s jeho ekonomickými možnostmi. Postačí, když uhradil dřívější pořádkovou pokutu. Závěrem odvolatel uvádí, že i přes absenci dokladů o dosavadní činnosti je schopen úkony směřující k likvidaci společnosti provést a o své činnosti podat soudu zprávu.

5. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v odvoláním napadeném rozsahu (§ 212 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
6. Z předloženého soudního spisu o likvidaci společnosti se podává, že odvolatel byl jmenován likvidátorem společnosti již usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. prosince 2010, č. j. 74 Cm 205/2010 - 4, které ve výroku o jmenování likvidátora nabylo právní moci dne 23. července 2011. Výzvami uváděnými soudem prvního stupně byl odvolatel vyzván, aby ve stanovené lhůtě sdělil a doložil, jaké úkony směřující k likvidaci společnosti vykonal, aby sdělil stav likvidace společnosti a uvedl, co brání jejímu ukončení a výmazu společnosti z obchodního rejstříku. Odvolatel byl pokaždé řádně poučen o možnosti uložení pořádkové pokuty. Na výzvy odvolatel nereagoval. Usnesením ze dne 30. dubna 2020, č. j. 74 Cm 205/2010 - 34, soud prvního stupně uložil odvolateli pořádkovou pokutu ve výši 5 000 Kč a zopakoval výzvu ke sdělení a doložení stavu likvidace společnosti a znovu i poučení o možnosti uložení pořádkové pokuty. Ani na tuto výzvu odvolatel nereagoval, jen dne 27. května 2020 pořádkovou pokutu ve výši 5 000 Kč zaplatil, jak se podává ze záznamu o jejím složení na č. l. 35 spisu. Poté soud prvního stupně vydal nyní přezkoumávané usnesení.
7. Podle § 53 odst. 1 o. s. ř. tomu, kdo hrubě ztěžuje postup řízení zejména tím, že se nedostaví bez vážného důvodu k soudu nebo neuposlechne příkazu soudu, nebo kdo ruší pořádek, nebo kdo učinil hrubě urážlivé podání anebo nesplnil povinnosti uvedené v § 294, 295 a 320ab, může předseda senátu uložit usnesení pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč.
8. Odvolací soud má za to, že soud prvního stupně správně přikročil k aplikaci § 53 odst. 1 o. s. ř.
9. Je-li totiž likvidátor jmenován soudem, může jej z funkce odvolat zase jen soud, jak výslovně vyplývá z § 194 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. To znamená, že soud na pozadí již běžící likvidace v takovém případě ex offio vyhodnocuje informace, které má k dispozici, a zvažuje, zda jsou či nejsou dány skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení řízení o odvolání likvidátora z funkce. Soud je též v rámci tohoto postupu nepochybně oprávněn vyzvat likvidátora ke sdělení a doložení stavu likvidace a likvidátor má povinnost soudu požadované informace poskytnout. Citované ustanovení § 53 odst. 1 o. s. ř. je v těchto souvislostech účinným sankčním opatřením pro vynucení poskytnutí potřebné součinnosti ze strany likvidátora a přispívá k redukci případů, kdy jsou řízení o odvolání likvidátora zahajována ve skutečnosti zbytečně, bez existence důvodu pro takovéto mezní rozhodnutí soudu.
10. Na tomto místě je třeba uvést, že stran přípustnosti aplikace § 53 odst. 1 o. s. ř. ve shora popsáných případech nepanuje mezi korporátními senáty Vrchního soudu v Praze úplná shoda. Senát 7 Cmo např. v usnesení ze dne 18. června 2018, sp. zn. 7 Cmo 56/2018, vychází z toho, že „uložení pořádkové pokuty likvidátorovi za situace, kdy neprobíhá žádné řízení, je v rozporu s ustanovením § 53 odst. 1 o. s. ř.“ Rozhodovací praxe senátu 14 Cmo je dlouhodobě opačná. Podle ní lze pořádkovou pokutu dle § 53 odst. 1 o. s. ř. uložit též v rámci shora popsáného postupu soudu vůči likvidátorovi při ověřování existence důvodů pro zahájení řízení o jeho odvolání z funkce. Ve správnosti tohoto širšího výkladu § 53 odst. 1 o. s. ř. senát 14 Cmo utvrzuje usnesení Ústavního

soudu ze dne 28. března 2019, sp. zn. I. ÚS 476/19, dostupné na www.usoud.cz. Ve věci řešené Ústavním soudem šlo o obdobnou situaci, kdy likvidátor po 14 letech ve funkci byl opakovaně vyzván ke sdělení stavu likvidace, na výzvy soudu relevantním způsobem nereagoval, a tak mu byly opakovaně ukládány stupňující se pořádkové pokuty - nyní třetí ve výši 20 000 Kč (v odvolacím řízení bylo její uložení potvrzeno usnesením dalšího korporátního senátu Vrchního soudu v Praze ze dne 22. listopadu 2018, sp. sn. 6 Cmo 157/2018). S důvody, proč na výzvy soudu nereagoval, likvidátor přichází teprve v odvolacím řízení. Ústavní soud závěrem (mimo jiné) jednak přitakává obecnými soudy dovozené povinnosti likvidátora na výzvy soudu ke sdělení stavu likvidace odpovědět, a jednak uzavírá, že „Za těchto okolností opravdu nelze městskému soudu z ústavněprávního hlediska nic vytknout, pokud stěžovateli pokutu uložil, na čemž nic nemění ani až v odvolání předložené lékařské zprávy“.

11. V poměrech projednávané věci ze shora popsaného obsahu spisu vyplývá, že soud prvního stupně odvolatele opakovaně marně vyzýval ke sdělení a doložení stavu likvidace společnosti a pokaždé jej poučil o možnosti uložení pořádkové pokuty dle § 53 odst. 1 o. s. ř. až do výše 50 000 Kč. Na výzvy soudu prvního stupně odvolatel žádným způsobem nereagoval. Nikdy nesdělil soudu, jaké skutečnosti mu brání v podání požadované zprávy, nepožádal o posečkání atp. S argumentací na svoji obranu odvolatel přichází až nyní v odvolání, její důvodnost však sám obratem popírá konstatováním o schopnosti provést úkony směřující k likvidaci společnosti a podat o tom zprávu i přes absenci případných dřívějších podkladů. Soud prvního stupně odvolateli správně uložil v opakovaných poučeních avizovanou pořádkovou pokutu, přinejmenším adekvátní je i výše uložené pořádkové pokuty, stále při spodní hranici zákonného rozpětí.
12. S ohledem na shora uvedené skutečnosti odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v odvoláním napadeném rozsahu jako věcně správné potvrdil (§ 219 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 7. dubna 2021

Mgr. Ing. David Bokr, v.r.
předseda senátu